

at sende de øst- og centraleuropæiske lande signalet: Velkommen, venner, i vores fællesskab!

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Da virkningen af dette forslag, hvis det bliver vedtaget, er så beskeden, som den er, så vil hr. Jesper Langballe nok også forstå, at et forligsbrud i givet fald ville være tilsvarende lille. Men jeg skal i øvrigt ikke vurdere, om det ville være forligsbrud. Det er uaktuelt, for der er et flertal imod forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trakter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 16.35

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om retskrav på besøgsvisum.

Af Søren Søndergaard (EL) m.fl.
(Fremsat 4/11 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen vil ikke fremsætte et lovforslag om retskrav på besøgsvisum for nære familiemedlemmer, og det er der gode grunde til. Det ville bl.a. være i strid med formålet med hele visuminstituttet.

Man meddeler visum til udlændinge, som typisk alene har behov for et kortvarigt ophold i Danmark. Visum meddeles således for en begrænset periode af normalt 3 måneders varig-

hed med henblik på deltagelse i en bestemt begivenhed eller med et bestemt formål, f.eks. forretningsbesøg eller deltagelse i kulturelle eller videnskabelige arrangementer. Der meddeles også visum med henblik på besøg af kærester eller forloveder eller deltagelse i begravelser, fødselsfestligheder, barnedåb osv.

Som konsekvens af at visum udstedes med henblik på kortvarigt ophold, skal praksis for udstedelse af visum ses i sammenhæng med lovgivningens almindelige regler om opholdstilladelse. Visumpraksis er båret af et ønske om at sikre, at ingen misbruger adgangen til at indrejse i Danmark, misbruger indrejsen til at omgå lovgivningens regler om opholdstilladelse.

Ved vurdering af en ansøgning om visum foretager udlændingemyndighederne derfor en bedømmelse af, om der skønnes at være risiko for, at udlændinge vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark.

Til brug for denne vurdering har udlændingemyndighederne opdelt de lande, hvis statsborgere er visumpligtige, i fire grupper. Denne landeinddeling er bestemt af, i hvor høj grad statsborgere fra de pågældende lande generelt set søger asyl eller anden opholdstilladelse i Danmark.

Det er således i høj grad placeringen af et land i en af de fire landegrupper, som er afgørende for, i hvilket omfang der kan meddeles visum til statsborgere fra dette land. For god ordens skyld skal jeg dog understrege, at opdelingen i landegrupper alene har vejledende karakter, og at der foretages en individuel bedømmelse af hver enkelt visumansøgning.

Et retskrav på besøgsvisum til nære familiemedlemmer vil være i strid med Danmarks forpligtelser over for de øvrige Schengenlande. Schengenreglerne forpligter medlemsstaterne til at være opmærksomme på bekæmpelsen af ulovlig indvandring ved udstedelse af visum.

Efter de fælles Schengenregler for udstedelse af visum stilles der krav om, at der skal foretages en vurdering af asyl- og indvandringsrisikoen, det vil sige risikoen for, at folk ikke vil rejse tilbage igen. I den forbindelse skal det fastslås, om ansøgeren har til hensigt at indrejse til Schengenlandenes område ved hjælp af visum, som er udstedt med henblik på turisme, studie- og erhvervsaktiviteter eller familiebesøg, for at bosætte sig dér.

Et retskrav på besøgsvisum, som ikke på nogen måde tager hensyn til risikoen for ulovlig indvandring, vil efter regeringens opfattelse